

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267437936/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Tiden dermed fortær, som den ej kunde til være.	
Løfven af Kuulen gaaer, den stærke Diurenis HÉRre,	1. Diurene.
Biørnen af Hul udfar, hand bruger Labben end verre,	
Ulven af Skou og Klyft, saa fyrig kommer at springe,	2. Fuglene.
Ræfven af Krat og Gryft, hand priiser fooden ej ringe.	
Saadane, her og der, for Jægere noksom passere,	
Svermende strengt en hver ofvr Bierg og Dale grassere.	
[23] Hver sit bedste da gjør men Natten rinder og vinder,	
Hver sit bytte hiemfør, og hver sin Spiise da finder:	
Saa faar Skaberen Lof, som skabte Natten hin mørke,	
Diurene til behof, de Lemmer hungrig' at styrcke.	
Uglen, om Dagen bliid, for Kragen icke kand blifve,	
Mørket og Nattetiid, da hende fiiden maae gifve.	
Soolen i Middags Stund, kand Aftenbacken ej liide,	
Strax Dag ganger paa grund, om Næring vanker hun viide.	
Er dog Natten alleen, ej Diur saa blefven til gode,	3. Mennesken.
Men, som huldeste Ven, end og gaaer Folket til foode,	
Dagen os matter ud, veed os med Trældom at spørge,	
Natten er Dokter good, de trette Lemmer at læge.	Natten er vor
Natten vor Omhu stoor, (naar Hofved stickis i Pudon)	Dokter og Læ-
Sticker i Graf og Jord, vi Sorgen sofve foruden:	ge. Begraver
Mangen gaar krank i Seng, ham Natten siden <i>av</i> erer,	vor Omhu og
Mangen i hø og eng, sin Kraft om Natten formeerer.	Sorg.
Dug og leddige Disk, som Dagen dekker og breder,	
Natten med Sild og Fisk, saa herlig pryder og Klæder.	Er beste Fi-
Kortvil og tiids fordrif, hvorpaa mand meget spenderer,	sker. Er beste
Dig til Natten begiif, med Søfn hun tiiden fortærer.	Kortvil.
Duggen om Natte tiid, bedst Luft og Marken forlesker,	Beste Leske-
Dagen saa heed og bliid, tilforn krenker og qvetsker.	mester.
O du ædele Nat (<i>ψ</i>) (ó Nattens Skabere kiere)	(<i>ψ</i>) Nattens
Nyttelig est du sat, skon mon din Virkelse være.	1006.
Vare du icke til, ret Usle skulde vi skriide,	
Dagen, med eget Spil, gaf ej at brænde, samt bliide.	
Men som Vinteren tær, hves Somren alleene beskærer;	
Natten saa gifver hver, hves siden Dagen fortærer,	